

Võlaõigusseaduse ja tarbijakaitseaduse muutmise seadus (digitaalse sisu, tarbijalemüügi ning muudetud tarbija õiguste direktiivide ülevõtmine)

§ 1. Võlaõigusseaduse muutmine

Võlaõigusseaduses tehakse järgmised muudatused:

1) paragrahvi 14¹ lõike 1 punkt 3 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„3) digitaalse sisu, digitaalse teenuse ja digitaalse elemendiga asja kasutusviis, selle suhtes rakendatavad tehnilised kaitsemeetmed ning selle ühilduvus ja koostalitlusvõime riist- ja tarkvaraga, mida ettevõtja teab või peab teadma, kui lepingu eseme hulka kuulub digitaalne sisu, digitaalne teenus või digitaalse elemendiga asi;“;

2) paragrahvi 14¹ lõike 1 punktid 7 ja 8 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„7) lepingu täitmise järgsel vallasasja, digitaalse sisu ja digitaalse teenuse hooldusteenuse pakkumisel selle olemasolu ja kasutamise tingimused;

8) meeldetuletus, et tarbija saab vallasasja, digitaalse sisu ja digitaalse teenuse lepingutingimustele mittevastavuse korral tugineda seaduses sätestatud õiguskaitsevahenditele;“;

3) seadust täiendatakse §-ga 14² järgmises sõnastuses:

„§ 14². Digitaalne sisu, digitaalne teenus, digitaalse elemendiga asi ja nendega seotud mõisted

(1) Digitaalne sisu on andmed, mis on koostatud ja mis antakse üle digitaalsel kujul.

(2) Digitaalne teenus on:

1) teenus, mis võimaldab tarbijal digitaalsel kujul andmeid luua, töödelda või salvestada või neile juurde pääseda, või

2) teenus, mis võimaldab jagada tarbija või muude digitaalse teenuse kasutajate üles laaditud või loodud digitaalsel kujul andmeid või teha nendega muid toiminguid.

(3) Digitaalse elemendiga asi on vallasasi, mis sisaldab digitaalset sisu või digitaalset teenust või millega selline sisu või teenus on ühendatud sellisel viisil, et selle puudumise korral ei täidaks asi oma otstarvet.

(4) Ühilduvus on digitaalse sisu või digitaalse teenuse võime toimida koos sellise riist- või tarkvaraga, millega koos sama liiki sisu või teenust tavaliselt kasutatakse, ilma et oleks vaja digitaalset sisu või digitaalset teenust kohandada.

(5) Kasutusviis on digitaalse sisu või digitaalse teenuse võime toimida otstarbekohaselt.

(6) Koostalitlusvõime on digitaalse sisu või digitaalse teenuse võime toimida koos sellise riist- või tarkvaraga, mis erineb riist- või tarkvarast, millega koos sama liiki sisu või teenust tavaliselt kasutatakse.

(7) Käesoleva paragrahvi lõigetes 4–6 sätestatud mõisteid kohaldatakse vastavalt ka asjadele. Asja korral hinnatakse ühilduvuse juures ka seda, et ei oleks vaja asja või riist- või tarkvara kohandada.“;

4) paragrahvi 47 täiendatakse lõikega 1¹ järgmises sõnastuses:

„(1¹) Käesolevas jaos sätestatud kohaldatakse ka juhul, kui ettevõtja annab digitaalse sisu tarbijale üle või osutab tarbijale digitaalset teenust või kohustub seda tegema ning tarbija esitab ettevõtjale isikuandmeid või kohustub seda tegema. See ei kehti juhul, kui ettevõtja töötleb tarbija esitatud isikuandmeid üksnes digitaalse sisu üleandmiseks või digitaalse teenuse osutamiseks või selleks, et täita enda suhtes kohaldatavaid õigusaktidest tulenevaid nõudeid, ega töötle kõnealuseid andmeid ühelgi muul eesmärgil.“;

5) paragrahvi 47 lõike 3 punkt 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„1) mille esemeks on teenuse osutamine või muu kestva soorituse tegemine, kui ettevõtja lepingust tulenevad kohustused on täielikult täidetud ning kui tarbija maksab ettevõtjale tasu, üksnes kui teenuse osutamine või muu soorituse tegemine on alanud tarbija sõnaselgel eelneval nõusolekul ning kinnitusel, et ta on teadlik oma taganemisõiguse kaotamisest ettevõtja poolt lepingu täieliku täitmise korral;“;

6) paragrahvi 47 lõike 3 punkt 13 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„13) mille esemeks on tasu eest sellise digitaalse sisu üleandmine, mida ei toimetata kätte füüsilisel andmekandjal, kui üleandmine on enne taganemistähtaja lõppu alanud tarbija sõnaselgel eelneval nõusolekul ning kinnitusel, et ta on teadlik seeläbi oma taganemisõiguse kaotamisest, ning ettevõtja on andnud käesoleva seaduse § 48¹ lõikes 1 nimetatud kinnituse.“;

7) paragrahvi 47 lõige 6 tunnistatakse kehtetuks;

8) paragrahvi 48 lõike 1 punkt 2 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„2) ettevõtja asukoha aadress, tema telefoninumber ja e-posti aadress ning kui ettevõtja pakub muid veebipõhise suhtlemise vahendeid, mis tagavad tarbijale võimaluse säilitada püsival andmekandjal ettevõtjaga peetavat kirjavahetust, sealhulgas sellise kirjavahetuse kuupäeva ja kellaaega, ka üksikasjad nende vahendite kohta, ning kui see on asjakohane, siis selle ettevõtja nimi ja asukoha aadress, kelle nimel ta tegutseb;“;

9) paragrahvi 48 lõike 1 punkt 5 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„5) digitaalse sisu ja digitaalse teenuse puhul ning digitaalse elemendiga asja puhul selle kasutusviis, selle suhtes rakendatavad tehnilised kaitsemeetmed ning selle ühilduvus ja koostalitlusvõime riist- ja tarkvaraga, mida ettevõtja teab või peab teadma;“;

10) paragrahvi 48 lõiget 1 täiendatakse punktiga 6¹ järgmises sõnastuses:

„6¹) asjakohasel juhul teave selle kohta, et hinda on isikupõhiselt kohandatud automatiseeritud töötlusel põhineva otsuse alusel;“;

11) paragrahvi 48 lõike 1 punkt 18 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„18) meeldetuletus, et tarbija saab vallasasja, digitaalse sisu ja digitaalse teenuse lepingutingimustele mittevastavuse korral tugineda seaduses sätestatud õiguskaitsevahenditele;“;

12) paragrahvi 48 täiendatakse lõikega 2¹ järgmises sõnastuses:

„(2¹) Käesoleva paragrahvi lõike 1 punktis 2 nimetatud ettevõtja pakutavad suhtlusvahendid peavad võimaldama tarbijal ettevõtjaga kiiresti ühendust võtta ja temaga tõhusalt suhelda.“;

13) paragrahvi 48¹ lõige 2 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(2) Kui tarbija soovib, et tasulise teenuse osutamine, muu kestva soorituse tegemine või vee, gaasi, elektri või soojuse müük ühendusvõrgu kaudu algab käesoleva seaduse §-s 49 ettenähtud taganemistähtaja kestel, nõuab ettevõtja tarbijalt selle kohta püsival andmekandjal sõnaselget avaldust ning kinnitust, et kui ettevõtja on lepingu täielikult täitnud, ei ole tarbijal enam taganemisõigust.“;

14) paragrahvi 49² täiendatakse lõikega 5 järgmises sõnastuses:

„(5) Kui see on asjakohane, täidab ettevõtja ka käesoleva seaduse § 62¹⁵ lõigetes 2–5 sätestatud kohustusi.“;

15) paragrahvi 49³ täiendatakse lõikega 3¹ järgmises sõnastuses:

„(3¹) Kui see on asjakohane, täidab tarbija ka käesoleva seaduse § 62¹⁶ lõikes 1 sätestatud kohustusi.“;

16) paragrahvi 53 lõige 1 tunnistatakse kehtetuks;

17) paragrahvi 53 täiendatakse lõikega 1² järgmises sõnastuses:

„(1²) Käesolevas jaos sätestatud kohaldatakse sidevahendi abil sõlmitud lepingutele, mille puhul tarbija maksab või kohustub maksma tasu. Käesolevas jaos sätestatud kohaldatakse ka juhul, kui ettevõtja annab digitaalse sisu tarbijale üle või osutab tarbijale digitaalset teenust või kohustub seda tegema ning tarbija esitab ettevõtjale isikuandmeid või kohustub seda tegema. See ei kehti juhul, kui ettevõtja töötleb tarbija esitatud isikuandmeid üksnes digitaalse sisu üleandmiseks või digitaalse teenuse osutamiseks või selleks, et täita enda suhtes kohaldatavaid õigusaktidest tulenevaid nõudeid, ega töötle kõnealuseid andmeid ühelgi muul eesmärgil.“;

18) paragrahvi 53 lõike 4 punkt 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„1) teenuse osutamine või muu kestva soorituse tegemine, kui ettevõtja lepingust tulenevad kohustused on täielikult täidetud, ning kui tarbija maksab ettevõtjale tasu, üksnes kui teenuse

osutamine või muu soorituse tegemine on alanud tarbija sõnaselgel eelneval nõusolekul ning kinnitusel, et ta on teadlik oma taganemisõiguse kaotamisest ettevõtja poolt lepingu täieliku täitmise korral;“;

19) paragrahvi 53 lõike 4 punkt 7¹ muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„7¹) tasu eest sellise digitaalse sisu üleandmine, mida ei toimetata kätte füüsilisel andmekandjal, kui üleandmine on enne taganemistähtaja lõppu alanud tarbija sõnaselgel eelneval nõusolekul ning kinnitusel, et ta on teadlik seeläbi oma taganemisõiguse kaotamisest, ning ettevõtja on andnud käesoleva seaduse § 55 lõigetes 1 ja 2 nimetatud kinnituse;“;

20) paragrahvi 53 lõike 4 punkt 8 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„8) enampakkumisel, kus tarbija viibib kohal või talle on antud võimalus kohal viibida;“;

21) paragrahvi 53 lõiget 4 täiendatakse punktiga 10 järgmises sõnastuses:

„10) finantsteenuse osutamine, mille lepingu mõlemad pooled on tarbija sõnaselgel taotlusel täitnud enne seda, kui tarbija enda taganemisõigust rakendab.“;

22) paragrahvi 53 lõikes 4¹ asendatakse tekstiosa „§-s 55“ tekstiosaga „§-des 54³ ja 55“;

23) paragrahvi 54 lõike 1 punkt 2 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„2) ettevõtja asukoha aadress, tema telefoninumber ja e-posti aadress, ning kui ettevõtja pakub muid veebipõhise suhtlemise vahendeid, mis tagavad tarbijale võimaluse säilitada püsival andmekandjal ettevõtjaga peetavat kirjavahetust, sealhulgas sellise kirjavahetuse kuupäeva ja kellaaega, ka üksikasjad nende vahendite kohta, ning kui see on asjakohane, siis selle ettevõtja nimi ja asukoha aadress, kelle nimel ta tegutseb;“;

24) paragrahvi 54 lõike 1 punkt 5 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„5) digitaalse sisu, digitaalse teenuse ja digitaalse elemendiga asja puhul selle kasutusviis, selle suhtes rakendatavad tehnilised kaitsemeetmed ning selle ühilduvus ja koostalitusvõime riist- ja tarkvaraga, mida ettevõtja teab või peab teadma;“;

25) paragrahvi 54 lõiget 1 täiendatakse punktiga 6¹ järgmises sõnastuses:

„6¹) asjakohasel juhul teave selle kohta, et hinda on isikupõhiselt kohandatud automatiseeritud töötlusel põhineva otsuse alusel;“;

26) paragrahvi 54 lõike 1 punkt 18 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„18) meeldetuletus, et tarbija saab vallasasja, digitaalse sisu ja digitaalse teenuse lepingutingimustele mittevastavuse korral tugineda seaduses sätestatud õiguskaitsevahenditele;“;

27) paragrahvi 54 täiendatakse lõikega 2¹ järgmises sõnastuses:

„(2¹) Käesoleva paragrahvi lõike 1 punktis 2 nimetatud ettevõtja pakutavad suhtlusvahendid peavad võimaldama tarbijal ettevõtjaga kiiresti ühendust võtta ja temaga tõhusalt suhelda.“;

28) paragrahvi 54 lõige 5 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(5) Kui leping sõlmitakse sidevahendi abil, mis piirab teabe esitamist kas ruumiliselt või ajaliselt, esitatakse tarbijale enne sellise lepingu sõlmimist vastavas sidevahendis või selle kaudu vähemalt käesoleva paragrahvi lõike 1 punktides 1, 4, 6, 11 ja 12 sätestatud teave. Muu käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud teave, sealhulgas taganemisavalduse tüüpvorm, esitatakse tarbijale asjakohasel viisil vastavalt käesoleva paragrahvi lõikele 2.“;

29) seadust täiendatakse §-ga 54³ järgmises sõnastuses:

„§ 54³. Internetipõhise kauplemiskoha kaudu sõlmitud lepingule kehtivad teavitamisnõuded

(1) Internetipõhine kauplemiskoht on kauplemiskoht, kus tarbija saab sõlmida teise ettevõtja või tarbijaga lepinguid sidevahendi abil, kasutades selleks tarkvara, sealhulgas veebisaiti, veebisaidi osa või rakendust, mida kasutab ettevõtja või mida kasutatakse ettevõtja nimel.

(2) Internetipõhise kauplemiskoha pidaja on ettevõtja, kes pakub tarbijatele internetipõhist kauplemiskohta.

(3) Internetipõhise kauplemiskoha pidaja esitab tarbijale enne selle koha kaudu sidevahendi abil lepingu sõlmimist või tarbija poolt selleks siduva pakkumise tegemist selgelt ja arusaadavalt ning sidevahendile sobival viisil järgmise teabe:

1) üldteave, mis on tehtud kättesaadavaks veebiliidese konkreetses osas, mis on vahetult ja kergesti juurdepääsetav veebilehelt, kus pakkumised on esitatud, ning mis käsitleb peamisi parameetreid, mis määravad kindlaks tarbijatele otsingu tulemusena esitatud pakkumiste järjestuse, nagu on määratud tarbijakaitseaduse § 2 lõike 1 punktis 8, ning nende parameetrite suhtelist tähtsust teiste parameetritega võrreldes;

2) teave selle kohta, kas internetipõhisel kauplemiskohal asju, teenuseid, digitaalset sisu või muid hüvesid pakkuv kolmas isik on ettevõtja või mitte, lähtuvalt kolmanda isiku avaldusest internetipõhise kauplemiskoha pidajale;

3) kui kolmas isik, kes pakub asju, teenuseid, digitaalset sisu või muid hüvesid, ei ole ettevõtja, siis teave selle kohta, et lepingu suhtes ei kohaldata Euroopa Liidu tarbijakaitseõigusest tulenevaid tarbija õigusi;

4) kui see on asjakohane, siis teave selle kohta, kuidas lepinguga seotud kohustused on jaotatud asju, teenuseid, digitaalset sisu või muid hüvesid pakkuva kolmanda isiku ja internetipõhise kauplemiskoha pidaja vahel.

(4) Käesoleva paragrahvi lõike 3 punkti 4 kohaselt avaldatav teave ei mõjuta internetipõhise kauplemiskoha pidaja ega kolmandast isikust ettevõtja vastutust.“;

30) paragrahvi 55 lõige 3 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(3) Kui tarbija soovib, et tasu eest teenuse osutamine, muu kestva soorituse tegemine või vee, gaasi, elektri või soojuste müük ühendusvõrgu kaudu algab käesoleva seaduse §-s 56 ettenähtud taganemistähtaja kestel, nõuab ettevõtja tarbijalt selle kohta sõnaselget avaldust ning kinnitust, et kui ettevõtja on lepingu täielikult täitnud, ei ole tarbijal enam taganemisõigust.“;

31) paragrahvi 56¹ täiendatakse lõikega 6 järgmises sõnastuses:

„(6) Kui see on asjakohane, täidab ettevõtja ka käesoleva seaduse § 62¹⁵ lõigetes 2–5 sätestatud kohustusi.“;

32) paragrahvi 56² täiendatakse lõikega 4¹ järgmises sõnastuses:

„(4¹) Kui see on asjakohane, täidab tarbija ka käesoleva seaduse § 62¹⁶ lõikes 1 sätestatud kohustusi.“;

33) paragrahvi 56² lõike 7 punkti 3 täiendatakse pärast sõna „lõikes“ sõnadega „1 ja“;

34) seaduse 1. osa 2. peatükki täiendatakse 6. jaoga järgmises sõnastuses:

„6. jagu

Digitaalse sisu üleandmise ja digitaalse teenuse osutamise leping

§ 62⁴. Digitaalse sisu üleandmise ja digitaalse teenuse osutamise lepingu mõiste

(1) Digitaalse sisu üleandmise või digitaalse teenuse osutamise lepinguks loetakse lepingut, mille alusel ettevõtja annab digitaalse sisu tarbijale üle või osutab tarbijale digitaalset teenust või kohustub seda tegema ning tarbija tasub selle eest rahas või digitaalsel kujul esitatud väärtuses või kohustub seda tegema.

(2) Käesolevas jaos sätestatud kohaldatakse ka lepingutele, millega ettevõtja annab digitaalse sisu tarbijale üle või osutab tarbijale digitaalset teenust või kohustub seda tegema ning tarbija esitab ettevõtjale isikuandmed või kohustub seda tegema. See ei kehti juhul, kui ettevõtja töötleb tarbija esitatud isikuandmeid üksnes digitaalse sisu üleandmiseks või digitaalse teenuse osutamiseks või selleks, et täita enda suhtes kohaldatavaid õigusaktidest tulenevaid nõudeid, ega töötle kõnealuseid andmeid ühelgi muul eesmärgil.

§ 62⁵. Sätete kohaldamine

(1) Käesolevas jaos sätestatud kohaldatakse ka juhul, kui digitaalne sisu või digitaalne teenus on välja töötatud tarbija esitatud kirjelduse kohaselt.

(2) Käesolevas jaos sätestatud, välja arvatud §-des 62⁶ ja 62¹³ sätestatu, kohaldatakse ka füüsiliste andmekandjate suhtes, mis toimivad üksnes digitaalse sisu kandjana.

(3) Käesolevas jaos sätestatud ei kohaldata käesoleva seaduse § 208 lõikes 6 nimetatud digitaalses asjas sisalduva või sellega ühendatud digitaalse sisu või digitaalse teenuse suhtes.

(4) Käesolevas jaos sätestatud ei kohaldata lepingute suhtes, mille esemeks on:

1) muude teenuste kui digitaalsete teenuste osutamine, sõltumata sellest, kas ettevõtja kasutab teenuse tulemuse loomiseks või selle tarbijale üleandmiseks või edastamiseks digitaalseid vorme või vahendeid;

2) elektroonilise side seaduse § 2 punktis 6 määratletud elektroonilise side teenused, välja arvatud sama seaduse § 2 punktis 34² määratletud numbrivaba isikutevahelise side teenused;

3) tervishoiuteenused;

4) hasartmänguteenused, mis hõlmavad rahalise väärtusega panuse tegemist õnnemängudes, sealhulgas oskusi nõudvates õnnemängudes, nagu loteriid, kasiinomängud, pokker ja kihlveotehingud, ning mida osutatakse elektrooniliste vahendite või muude suhtlemist hõlbustavate tehnoloogiliste vahendite abil ja teenuse saaja isiklikul nõudel;

5) finantsteenused;

6) tarkvara, mida ettevõtja pakub vaba ja avatud lähtekoodiga litsentsi alusel, juhul kui tarbija ei tasu rahas või digitaalsel kujul esitatud väärtuses ja ettevõtja töötleb tarbija esitatud isikuandmeid üksnes konkreetse tarkvara turvalisuse, ühilduvuse või koostalitlusvõime parandamise eesmärgil;

7) muul viisil kui signaaliedastusega etteaste või sündmuse osana, näiteks kinematograafiliste kujutiste digitaalse esitamisega, üldsusele kättesaadavaks tehtud digitaalse sisu üleandmine;

8) digitaalne sisu, mida pakub avaliku teabe seaduse kohaselt sama seaduse § 5 lõike 1 punktides 1 ja 2 nimetatud teabevaldaja.

(5) Kui sama ettevõtja ja sama tarbija vahel sõlmitud leping hõlmab digitaalse sisu üleandmise või digitaalse teenuse osutamise elemente ja muu teenuse osutamise või asja üleandmise elemente, kohaldatakse käesolevas jaos sätestatud üksnes lepingu nende elementide suhtes, mis puudutavad digitaalset sisu või digitaalset teenust. Esimeses lauses sätestatu ei mõjuta käesoleva paragrahvi lõike 3 kohaldamist.

(6) Käesoleva seaduse § 62¹⁹ ei kohaldata juhul, kui pakett elektroonilise side seaduse tähenduses sisaldab sama seaduse § 2 punktis 8⁴ määratletud internetiühenduse teenuse või § 2 punktis 34¹ määratletud numbripõhise isikutevahelise side teenuse elemente.

(7) Digitaalse sisu üleandmise ja digitaalse teenuse osutamise lepingule kohaldatakse ka käesoleva seaduse üldosas ja selle lepingu liigi kohta, millele digitaalse sisu üleandmise või digitaalse teenuse osutamise leping vastab, sätestatud, kui käesolevas jaos sätestatust ei tulene teisiti.

(8) Kui käesolevas jaos sätestatu on vastuolus teatavat sektorit või reguleerimiseset reguleeriva muu Euroopa Liidu õigusakti sättega, siis on kõnealuse muu Euroopa Liidu õigusakti säte käesolevas jaos sätestatu suhtes ülimuslik.

§ 62⁶. Digitaalse sisu üleandmine ja digitaalse teenuse osutamine

(1) Kui ettevõtja kohustus andma tarbijale üle digitaalse sisu või osutama digitaalset teenust ja pooled ei ole kokku leppinud teisiti, annab ettevõtja sisu üle või osutab teenust viivitamata pärast lepingu sõlmimist.

(2) Ettevõtja on täitnud üleandmiskohustuse või teenuse osutamise kohustuse, kui:

1) digitaalne sisu või digitaalsele sisule juurdepääsu saamiseks või selle allalaadimiseks sobiv vahend on tehtud tarbijale või tarbija poolt sel eesmärgil valitud füüsilisele või virtuaalsele süsteemile kättesaadavaks või juurdepääsetavaks;

2) digitaalne teenus on tehtud tarbijale või tarbija poolt sel eesmärgil valitud füüsilisele või virtuaalsele süsteemile juurdepääsetavaks.

§ 62⁷. Digitaalse sisu ja digitaalse teenuse vastavus lepingutingimustele

(1) Digitaalne sisu või digitaalne teenus peab vastama lepingutingimustele.

(2) Digitaalne sisu või digitaalne teenus loetakse muu hulgas lepingutingimustele vastavaks, kui:

- 1) selle kirjeldus, kogus, kvaliteet, kasutusviis, ühilduvus, koostalitlusvõime ja muud omadused vastavad kokkulepitud tingimustele;
- 2) see sobib teatud eriliseks otstarbeks, milleks tarbija seda vajab ja mille tarbija on teinud ettevõtjale teatavaks hiljemalt lepingu sõlmimise ajal ning millega ettevõtja on nõustunud;
- 3) see antakse üle või seda osutatakse koos kõigi kokkulepitud tarvikute ja juhistega, sealhulgas paigaldusjuhiste ja klienditoega, ja
- 4) sellele tehakse kokkulepitud uuendusi.

(3) Lisaks käesoleva paragrahvi lõikes 2 märgitule peab digitaalne sisu või digitaalne teenus:

- 1) sobima otstarbeks, milleks seda liiki digitaalset sisu või digitaalset teenust tavaliselt kasutatakse, arvestades Euroopa Liidu ja Eesti õigust ning tehnilisi standardeid või nende puudumise korral konkreetsetel tegevusalal kehtivaid valdkondlikke tegevusjuhendeid;
- 2) olema seda liiki digitaalsele sisule ja digitaalsele teenusele tavaliselt omases koguses ja kvaliteedi ning toimivusomadustega, sealhulgas kasutusviisi, ühilduvuse, juurdepääsetavuse, järjepidevuse ja turvalisuse poolest, mida tarbija võib mõistlikult eeldada, lähtudes sisu või teenuse olemusest ning arvestades ettevõtja enda või tema nimel või tehinguahela varasemates etappides osalenud muude isikute poolt sisu ja teenuse kohta avalikult tehtud avaldusi, eelkõige reklaamimisel või märgistusel;
- 3) olema üle antud koos selliste tarvikute ja juhistega, mille saamist võib tarbija mõistlikult eeldada;
- 4) vastama ettevõtja poolt enne lepingu sõlmimist kättesaadavaks tehtud digitaalse sisu või digitaalse teenuse prooviversioonile või eelvaatele;
- 5) olema uuendatud vastavalt käesoleva seaduse §-le 62⁸ ja
- 6) olema teistsuguse kokkuleppe puudumise korral viimases lepingu sõlmimise ajal kättesaadavas versioonis.

(4) Käesoleva paragrahvi lõike 3 punktis 2 nimetatud avaldused ei ole ettevõtja suhtes siduvad, kui ettevõtja tõendab, et:

- 1) ta ei teadnud kõnealusest avaldusest ega pidanud sellest teadma;
- 2) lepingu sõlmimise ajaks oli avaldust parandatud samal või võrreldaval viisil, nagu see oli tehtud, või
- 3) avaldus ei saanud mõjutada digitaalse sisu või digitaalse teenuse omandamise otsust.

(5) Digitaalne sisu või digitaalne teenus ei vasta lepingutingimustele, kui selle kasutamist käesoleva paragrahvi lõike 2 või 3 kohaselt takistab kolmandate isikute õiguste, eelkõige intellektuaalomandi õiguste rikkumisest tulenev piirang.

(6) Kui lepinguga on ette nähtud digitaalse sisu kestev üleandmine või digitaalse teenuse kestev osutamine teatava ajavahemiku jooksul, peab sisu või teenus vastama lepingutingimustele kogu kõnealuse ajavahemiku jooksul.

§ 62⁸. Uuenduste tegemise kohustus

(1) Ettevõtja peab tagama, et tarbijat teavitatakse uuendustest ja et talle antakse üle uuendused, kaasa arvatud turvauuendused, mis on vajalikud digitaalse sisu või digitaalse teenuse lepingutingimustele vastavuse tagamiseks. See kohustus kehtib:

- 1) digitaalse sisu kestva üleandmise või digitaalse teenuse kestva osutamise korral kogu ajavahemiku jooksul, kui sisu tuleb lepingu kohaselt üle anda või teenust osutada;

2) ühe või mitme digitaalse sisu üleandmise või teenuse osutamise toimingu korral ajavahemiku jooksul, mida tarbija võib mõistlikult eeldada, arvestades sisu või teenuse liiki ja otstarvet ning lepingu asjaolusid ja laadi.

(2) Kui tarbija ei paigalda käesoleva paragrahvi lõike 1 kohaselt üle antud uuendust mõistliku aja jooksul, ei vastuta ettevõtja uuenduse puudumisest tingitud lepingutingimustele mittevastavuse eest, kui ettevõtja on tarbijat teavitanud uuenduse kättesaadavusest ja selle paigaldamata jätmise tagajärgedest ja uuenduse paigaldamata jätmise või ebaõige paigaldamine ei olnud tingitud ettevõtja antud paigaldusjuhiste puudulikkusest.

§ 62⁹. Ebaõige paigaldamine

(1) Digitaalse sisu või digitaalse teenuse ebaõigest paigaldamisest tulenevat lepingutingimustele mittevastavust loetakse võrdseks digitaalsest sisust või digitaalsest teenusest tuleneva lepingutingimustele mittevastavusega, kui sisu või teenuse paigaldas ettevõtja või seda tehti tema vastutusel. Sama kehtib, kui digitaalse sisu või digitaalse teenuse pidi paigaldama tarbija ja ebaõige paigaldamine tulenes ettevõtja antud paigaldusjuhiste puudulikkusest.

(2) Paigaldamine on digitaalse sisu või digitaalse teenuse sidumine ja ühendamine tarbija digitaalse keskkonna osadega selliselt, et sisu või teenust saaks kasutada käesolevas jaos sätestatud lepingutingimustele vastavalt.

(3) Digitaalne keskkond on riistvara, tarkvara ja võrguühendus, mida tarbija kasutab digitaalsele sisule või digitaalsele teenusele juurdepääsuks või selle kasutamiseks.

§ 62¹⁰. Kõrvalekalduvad kokkulepped

Lepingutingimusele mittevastavusega käesoleva seaduse § 62⁷ lõike 3 punktide 1–5, § 62⁷ lõike 4 ning § 62⁸ lõike 1 tähenduses ei ole tegemist, kui lepingu sõlmimise ajal teavitati tarbijat konkreetselt sellest, et digitaalse sisu või digitaalse teenuse teatav omadus kaldub kõrvale nimetatud paragrahvides sätestatust, ja tarbija lepingu sõlmimise ajal sellise kõrvalekaldu misega sõnaselgelt ja eraldi nõustus.

§ 62¹¹. Ettevõtja vastutus digitaalse sisu või digitaalse teenuse lepingutingimustele mittevastavuse puhul

(1) Kui lepingu kohaselt antakse digitaalne sisu tarbijale üle või osutatakse tarbijale digitaalset teenust ühe või mitme eraldi toiminguga, vastutab ettevõtja sisu või teenuse lepingutingimustele mittevastavuse eest, mis oli olemas sisu üleandmise või teenuse osutamise ajal ja ilmneb kahe aasta jooksul alates sisu üleandmisest või teenuse osutamisest. Esimeses lauses sätestatu ei piira käesoleva seaduse § 62⁸ lõike 1 punkti 2 kohaldamist.

(2) Kui lepingus on ette nähtud, et digitaalse sisu üleandmine või digitaalse teenuse osutamine toimub kestvalt teatava ajavahemiku jooksul, vastutab ettevõtja selle ajavahemiku jooksul ilmnenu või esinenud sisu või teenuse lepingutingimustele mittevastavuse eest.

(3) Digitaalse sisu üleandmisel või digitaalse teenuse osutamisel ei kohaldu käesoleva seaduse §-des 220, 282 ja 644 ettenähtud teavitamiskohustus.

§ 62¹². Tõendamiskoormis

(1) Ettevõtja peab tõendama, et digitaalne sisu anti üle või digitaalne teenus osutati vastavalt käesoleva seaduse §-s 62⁶ sätestatule.

(2) Käesoleva seaduse § 62¹¹ lõikes 1 nimetatud juhtudel eeldatakse, et ühe aasta jooksul alates tarbijale digitaalse sisu üleandmisest või digitaalse teenuse osutamisest ilmnenuid lepingutingimustele mittevastavus oli olemas sisu üleandmise või teenuse osutamise ajal.

(3) Käesoleva seaduse § 62¹¹ lõikes 2 nimetatud juhtudel eeldatakse, et digitaalne sisu või digitaalne teenus ei vastanud lepingutingimustele selle ajavahemiku jooksul, kui sisu üleandmine või teenuse osutamine peab lepingu kohaselt toimuma, kui lepingutingimustele mittevastavus ilmneb kõnealuse ajavahemiku jooksul.

(4) Käesoleva paragrahvi lõikeid 2 ja 3 ei kohaldata juhul, kui ettevõtja tõendab, et tarbija digitaalne keskkond ei ühildu digitaalse sisu või digitaalse teenuse tehniliste nõuetega, eeldusel et ettevõtja on tarbijat nendest nõuetest selgel ja arusaadaval viisil enne lepingu sõlmimist teavitanud.

(5) Tarbija teeb ettevõtjaga mõistlikult võimalikku ja vajalikku koostööd, et teha kindlaks, kas käesoleva seaduse § 62¹¹ lõikes 1 või 2 sätestatud ajal esinenud digitaalse sisu või digitaalse teenuse lepingutingimustele mittevastavus on tingitud tarbija digitaalsest keskkonnast. Koostöö tegemise kohustus hõlmab üksnes selliseid tehniliselt kättesaadavaid vahendeid, mis on tarbija jaoks kõige vähem sekkuvad. Kui tarbija ei tee koostööd ning kui ettevõtja on tarbijat teavitanud koostöö kohustusest selgel ja arusaadaval viisil enne lepingu sõlmimist, peab tarbija tõendama, et lepingutingimustele mittevastavus esines käesoleva seaduse § 62¹¹ lõikes 1 või 2 sätestatud ajal.

§ 62¹³. Tarbija õigus leping lõpetada digitaalse sisu üle andmata jätmise või digitaalse teenuse osutamata jätmise korral

(1) Kui ettevõtja ei ole digitaalset sisu üle andnud või digitaalset teenust osutanud vastavalt käesoleva seaduse §-le 62⁶ ning ei ole seda teinud ka viivitamata pärast tarbija vastavasisulise nõude esitamist või poolte vahel sõnaselgelt kokku lepitud täiendava tähtaja jooksul, on tarbijal õigus leping lõpetada.

(2) Käesoleva paragrahvi lõiget 1 ei kohaldata ja tarbijal on õigus lõpetada leping viivitamata, kui:

1) ettevõtja on teatanud, et ta ei anna digitaalset sisu üle või ei osuta digitaalset teenust, või see on asjaolude põhjal selge või

2) tarbija ja ettevõtja vahelisest kokkuleppes või lepingu sõlmimisega seotud asjaoludest on selge, et tarbija jaoks on oluline teatav digitaalse sisu üleandmise või digitaalse teenuse osutamise aeg, kuid ettevõtja ei anna sisu üle või ei osuta teenust selleks ajaks või sellel ajal.

(3) Käesolevas paragrahvis sätestatu ei piira tarbija võimalusi kasutada ettevõtja vastu muid käesolevast seadusest tulenevaid õiguskaitsevahendeid.

§ 62¹⁴. Tarbija õiguskaitsevahendid lepingutingimustele mittevastavuse korral

(1) Kui digitaalne sisu või digitaalne teenus ei vasta lepingutingimustele, on tarbijal õigus nõuda sisu või teenuse lepingutingimustega vastavusse viimist, kui see on võimalik ja sellega ei põhjustata ettevõtjale ebamõistlikke kulusid, arvestades kõiki asjaolusid, muu hulgas lepingutingimustele vastava sisu või teenuse väärtust ja mittevastavuse olulisust.

(2) Ettevõtja viib digitaalse sisu või digitaalse teenuse lepingutingimustega vastavusse mõistliku aja jooksul arvates ajast, millal tarbija teavitab ettevõtjat mittevastavusest. Ettevõtja teeb seda tasuta ja tarbijale olulist ebamugavust põhjustamata, võttes arvesse digitaalse sisu või digitaalse teenuse laadi ja otstarvet, milleks tarbija sisu või teenust vajab.

(3) Tarbijal on õigus alandada hinda, kui ta tasub digitaalse sisu või digitaalse teenuse eest rahas või digitaalsel kujul esitatud väärtuses, või leping lõpetada, kui:

1) digitaalse sisu või digitaalse teenuse lepingutingimustega vastavusse viimine vastavalt käesoleva paragrahvi lõikele 1 on võimatu või ebamõistlikult kulukas;

2) ettevõtja ei ole digitaalset sisu või digitaalset teenust käesoleva paragrahvi lõike 2 kohaselt lepingutingimustega vastavusse viinud;

3) lepingutingimustele mittevastavus ilmneb hoolimata ettevõtja püüdlusest digitaalne sisu või digitaalne teenus lepingutingimustega vastavusse viia;

4) lepingutingimustele mittevastavus on nii tõsine, et õigustab kohest hinna alandamist või lepingu lõpetamist, või

5) ettevõtja on teatanud või asjaoludest nähtub selgelt, et ta ei vii digitaalset sisu või digitaalset teenust lepingutingimustega vastavusse mõistliku aja jooksul või tarbijale olulist ebamugavust põhjustamata.

(4) Kui lepingu kohaselt tuleb digitaalne sisu üle anda või digitaalne teenus osutada teatava ajavahemiku jooksul ja tarbija tasub selle eest rahas või digitaalses väärtuses, saab tarbija hinda alandada selle ajavahemiku eest, mille jooksul sisu või teenus ei vastanud lepingutingimustele.

(5) Kui tarbija tasus digitaalse või digitaalse teenuse eest rahas või digitaalses väärtuses, on tarbijal õigus leping lõpetada üksnes juhul, kui lepingutingimustele mittevastavus on oluline. Eeldatakse, et lepingutingimustele mittevastavus on oluline.

(6) Tarbija poolt lepingu lõpetamisele ei kohaldata käesoleva seaduse § 118 lõikes 1 ega § 196 lõikes 3 sätestatud.

(7) Käesolevas paragrahvis sätestatu ei piira tarbija võimalusi kasutada ettevõtja vastu muid käesolevast seadusest tulenevaid õiguskaitsevahendeid.

§ 62¹⁵. Ettevõtja kohustused lepingu lõpetamise korral

(1) Lepingu lõpetamise korral maksab ettevõtja tarbijale tagasi kõik lepingu alusel tasutud summad. Kui lepingu kohaselt tuleb digitaalne sisu üle anda või digitaalne teenus osutada teatava ajavahemiku jooksul ja tarbija tasub selle eest rahas või digitaalses väärtuses ning sisu või teenus oli lepingu lõpetamisele eelneva teatava ajavahemiku jooksul lepingutingimustele vastav, maksab ettevõtja tarbijale tagasi üksnes sellise proportsionaalse osa tasutud hinnast, mis vastab sellele ajavahemikule, kui sisu või teenus ei olnud lepingutingimustele vastav, ja selle osa tarbija tasutud hinnast, mille tarbija tasus ettemaksuna aja eest, kui leping oleks kehtinud, kui seda ei oleks lõpetatud.

(2) Seoses tarbija isikuandmetega järgib ettevõtja Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusest (EL) 2016/679 füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 119, 4.5.2016, lk 1–88) tulenevaid kohustusi.

(3) Ettevõtja hoidub kasutamast sellist sisu, mis ei ole isikuandmed, mille tarbija esitas või lõi ettevõtja poolt üleantud digitaalset sisu või osutatud digitaalset teenust kasutades, välja arvatud juhul, kui see sisu:

- 1) ei ole väljaspool ettevõtja üleantud digitaalse sisu või osutatud digitaalse teenuse konteksti kasutatav;
- 2) on seotud üksnes tarbija tegevusega ettevõtja poolt üleantud digitaalse sisu või osutatud digitaalse teenuse kasutamisel;
- 3) on ettevõtja poolt muude andmetega liidetud ja ei ole eraldatav või on eraldatav üksnes ebalproportsionaalselt suure vaevaga või
- 4) on loodud ühiselt tarbija ja teiste isikute poolt ning teised tarbijad saavad jätkata sisu kasutamist.

(4) Ettevõtja teeb tarbija taotluse alusel tarbijale kättesaadavaks sellise sisu, mis ei ole isikuandmed, mille tarbija esitas või lõi ettevõtja poolt üleantud digitaalset sisu või osutatud digitaalset teenust kasutades. Tarbijal on õigus saada kõnealune digitaalne sisu tagasi tasuta, ettevõtjapoolsete takistusteta, mõistliku aja jooksul ning üldkasutatavas ja masinloetavas vormingus. Käesolevas lõikes sätestatu ei kohaldu käesoleva paragrahvi lõike 3 punktides 1–3 nimetatud juhtudel.

(5) Ettevõtja võib takistada tarbijat digitaalset sisu või digitaalset teenust edaspidi kasutamast, eelkõige muutes sisu või teenuse tarbija jaoks edaspidi juurdepääsematuks või desaktiveerides tarbija kasutajakonto. See ei piira käesoleva paragrahvi lõike 4 kohaldamist.

§ 62¹⁶. Tarbija kohustused lepingu lõpetamise korral

(1) Pärast lepingu lõpetamist ei või tarbija digitaalset sisu ega digitaalset teenust kasutada ega seda kolmandatele isikutele kättesaadavaks teha.

(2) Kui digitaalne sisu anti üle füüsilisel andmekandjal ja ettevõtja nõuab seda tagasi, tagastab tarbija selle viivitamata ettevõtja kulul. Ettevõtja võib nõuda füüsilise andmekandja tagastamist 14 päeva jooksul alates lepingu lõpetamisest.

(3) Tarbija ei ole kohustatud tasuma digitaalse sisu või digitaalse teenuse kasutamise eest lepingu lõpetamisele eelneva ajavahemiku jooksul, kui sisu või teenus ei vastanud lepingutingimustele.

§ 62¹⁷. Tagasimakse tegemise tähtaeg ja viis

(1) Ettevõtja teeb tarbijale hinna alandamisest või lepingu lõpetamisest tuleneva tagasimakse viivitamata, kuid hiljemalt 14 päeva möödumisel hinna alandamisest või lepingu lõpetamisest.

(2) Ettevõtja kasutab tagasimakse tegemiseks sama makseviisi, mida tarbija kasutas digitaalse sisu või digitaalse teenuse eest maksmiseks, välja arvatud juhul, kui tarbija sõnaselgelt nõustub teistsuguse makseviisiga, ning tingimusel, et see on tarbija jaoks tasuta.

(3) Ettevõtja ei või nõuda tarbijalt tagasimaksega seoses tasu.

§ 62¹⁸. Tarbija isikuandmete töötlemise nõusoleku tagasivõtmise lepinguõiguslikud tagajärjed

(1) Kui tarbija kasutab õigust võtta tagasi enda isikuandmete töötlemiseks antud nõusolek, võib ettevõtja lepingu korral, millega on ette nähtud digitaalse sisu või digitaalse teenuse kestev või mitme toiminguga üleandmine või osutamine, tugineda käesoleva seaduse § 196 lõikes 1 sätestatule.

(2) Tarbija poolt isikuandmete töötlemise nõusoleku tagasivõtmist ei loeta lepingu rikkumiseks ja ettevõtja ei saa sellest tulenevalt kasutada tarbija suhtes õiguskaitsevahendeid.

§ 62¹⁹. Digitaalse sisu ja digitaalse teenuse muutmine

(1) Kui lepingu kohaselt tuleb digitaalne sisu üle anda või digitaalset teenust osutada või need tarbijale kättesaadavaks teha teatava ajavahemiku jooksul, võib ettevõtja muuta sisu või teenust rohkem, kui on vajalik selle lepingutingimustele vastavuse säilitamiseks, järgmiste tingimuste täitmise korral:

- 1) leping lubab muudatuste tegemist ja sätestab selleks mõjuva põhjuse;
- 2) muudatus tehakse tarbijale lisakulusid põhjustamata;
- 3) tarbijat on muudatusest selgel ja arusaadaval viisil teavitatud ning
- 4) tarbijat on käesoleva paragrahvi lõikes 2 osutatud juhtumite korral eelnevalt mõistliku aja jooksul püsival andmekandjal teavitatud muudatuse omadustest ja tegemise ajast ning õigusest lõpetada leping vastavalt käesoleva paragrahvi lõikele 2 või õigusest säilitada digitaalne sisu või digitaalne teenus muutmata kujul vastavalt käesoleva paragrahvi lõikele 4.

(2) Tarbijal on õigus leping lõpetada, kui muudatus mõjutab negatiivselt digitaalse sisu või digitaalse teenuse kasutamist või sellele juurdepääsu, välja arvatud juhul, kui selline negatiivne mõju on ebaoluline. Sel juhul on tarbijal õigus leping tasuta lõpetada 30 päeva jooksul alates teavituse saamisest või kuupäevast, kui ettevõtja digitaalset sisu või digitaalset teenust muutis, olenevalt sellest, kumb kuupäev on hilisem.

(3) Kui tarbija lõpetab lepingu vastavalt käesoleva paragrahvi lõikele 2, kohaldatakse käesoleva seaduse §-des 62¹⁵–62¹⁷ sätestatut.

(4) Käesoleva paragrahvi lõikeid 2 ja 3 ei kohaldata juhul, kui ettevõtja on võimaldanud tarbijal lisakuludeta säilitada digitaalse sisu või digitaalse teenuse muutmata kujul ja see vastab jätkuvalt lepingutingimustele.

§ 62²⁰. Tagasinõudeõigus

(1) Kui ettevõtja vastutab tarbija ees digitaalse sisu üle andmata või digitaalse teenuse osutamata jätmise või nõuetele mittevastavuse eest, mis tuleneb tehinguahela varasemates etappides osalenud isiku tegevusest või tegevusetusest, võib ettevõtja kasutada vastava isiku vastu õiguskaitsevahendeid, sealhulgas nõuda kahju hüvitamist vastavalt nendevahelisele suhtele.

(2) Tarbijale digitaalse sisu üle andnud või digitaalse teenuse osutanud või selleks kohustatud ettevõtja nõuded tema lepingupartneri vastu ei aegu enne kahe kuu möödumist tarbija nõude rahuldamisest.

(3) Käesoleva paragrahvi lõiked 1 ja 2 kehtivad vastavalt ka teiste tehinguahelas esitatavate tagasinõuete puhul.

§ 62²¹. Sätete rikkumise keelamine

Seaduses sätestatud isik või asutus võib seaduses sätestatud korras nõuda ettevõtjalt, kes on rikkunud käesolevas jaos sätestatud, rikkumise lõpetamist ja rikkumisest hoidumist.

§ 62²². Sätete kohustuslikkus

(1) Käesolevas jaos sätestatud ja käesoleva seaduse üldosas lepingu rikkumise puhul kasutatavate õiguskaitsevahendite kohta sätestatud tarbija kahjuks kõrvalekalduv kokkulepe, mis on sõlmitud enne, kui tarbija on ettevõtjale teatanud digitaalse sisu üle andmata või digitaalse teenuse osutamata jätmisest või lepingutingimustele mittevastavusest, või enne, kui ettevõtja on teatanud käesoleva seaduse § 62¹⁹ kohasest digitaalse sisu või digitaalse teenuse muutmisest, on tühine, kui käesolevas jaos ei ole sätestatud teisiti. See kehtib ka teiste kokkulepete kohta, mis muudavad eelnimetatud sätete toimet tarbija kahjuks.

(2) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatu ei piira poolte võimalusi leppida kokku kahju hüvitamise piirangutes.“;

35) paragrahvi 208 täiendatakse lõigetega 5 ja 6 järgmises sõnastuses:

„(5) Kui müüja kohustub tarbijale üle andma valmistatava asja, kohaldatakse käesolevas jaos sätestatud ka juhul, kui tarbija andis ettevõtjale olulise osa asja valmistamiseks vajalikust materjalist või kui suurem osa ettevõtja kohustustest seisneb töö tegemises või muu teenuse osutamises. Kui müüja kohustub tarbijale valmistama individuaaltunnustega asja, kohaldatakse täiendavalt käesoleva seaduse §-s 639, § 641 lõikes 3 ning §-des 652, 653 ja 655 sätestatud, selle erisusega, et juhusliku hävimise ja kahjustumise riisiko läheb tarbijale üle vastavalt käesoleva seaduse §-s 214 sätestatule.

(6) Käesolevas jaos sätestatud kohaldatakse ka digitaalsele sisule või digitaalsele teenusele, mis sisaldub asjas või on sellega ühendatud käesoleva seaduse § 14² lõike 3 tähenduses ning mis antakse koos asjaga üle tarbijalemüügi lepingu alusel, olenemata sellest, kas digitaalse sisu üleandjaks või digitaalse teenuse osutajaks on müüja või kolmas isik. Kahtluse korral, kas asjas sisalduva või sellega ühendatud digitaalse sisu üleandmine või digitaalse teenuse osutamine on müügilepingu osa, eeldatakse, et kõnealune sisu või teenus on müügilepinguga hõlmatud.“;

36) paragrahvi 217 lõike 2 punkt 6 tunnistatakse kehtetuks;

37) paragrahvi 217 lõige 3 tunnistatakse kehtetuks;

38) paragrahvi 217 lõige 7 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(7) Käesoleva jao tähenduses loetakse tootjaks käesoleva seaduse § 1062 lõikes 1 nimetatud isikut.“;

39) seadust täiendatakse §-ga 217¹ järgmises sõnastuses:

„§ 217¹. Asja vastavus lepingutingimustele tarbijalemüügi puhul

(1) Asi peab vastama lepingutingimustele.

(2) Asi loetakse muu hulgas lepingutingimustele vastavaks, kui:

1) selle kirjeldus, liik, kogus, kvaliteet, kasutusviis, ühilduvus, koostalitlusvõime ja muud omadused vastavad kokkulepitud tingimustele;

2) see sobib teatud eriliseks otstarbeks, milleks tarbija seda vajab ja mille ostja on teinud müüjale teatavaks hiljemalt lepingu sõlmimise ajal ning millega müüja on nõustunud;

3) see antakse üle koos kõigi kokkulepitud tarvikute ja juhistega, sealhulgas paigaldusjuhistega, ja

4) sellele tehakse kokkulepitud uuendusi.

(3) Lisaks käesoleva paragrahvi lõikes 2 märgitule peab asi:

1) sobima otstarbeks, milleks seda liiki asju tavaliselt kasutatakse, arvestades Euroopa Liidu ja Eesti õigust ning tehnilisi standardeid või nende puudumise korral konkreetsel tegevusalal kehtivaid valdkondlikke tegevusjuhendeid;

2) olema seda liiki asjadele tavaliselt omases koguses ja kvaliteedi ning toimivusomadustega, sealhulgas vastupidavuse, kasutusviisi, ühilduvuse ja turvalisuse poolest, mida tarbija võib mõistlikult eeldada, lähtudes asja olemusest ning arvestades müüja enda poolt või tema nimel või tehinguahela varasemates etappides osalenud muude isikute, sealhulgas tootja poolt asja suhtes avalikult tehtud avaldusi, eelkõige reklaamimisel või märgistusel;

3) olema üle antud koos selliste tarvikutega, sealhulgas pakendid, paigaldusjuhised või muud juhised, mille saamist võib tarbija mõistlikult eeldada;

4) vastama näidise või mudeli kvaliteedile ja kirjeldusele, mille müüja on enne lepingu sõlmimist ostjale kättesaadavaks teinud, ja

5) olema uuendatud vastavalt käesoleva paragrahvi lõikele 7.

(4) Käesoleva paragrahvi lõike 3 punktis 2 nimetatud avaldus ei ole müüja suhtes siduv, kui müüja tõendab, et:

1) ta ei teadnud ega pidanud kõnealusest avaldusest teadma;

2) lepingu sõlmimise ajaks oli avaldust parandatud samal või võrreldaval viisil, nagu see oli tehtud, või

3) avaldus ei saanud mõjutada tarbija ostmisotsust.

(5) Vastupidavus on asja võime säilitada tavapärase kasutamise korral oma funktsioonid ja toimivus.

(6) Asi ei vasta lepingutingimustele, kui selle kasutamist käesoleva paragrahvi lõike 2 või 3 kohaselt takistab kolmandate isikute õiguste, eelkõige intellektuaalomandi õiguste rikkumisest tulenev piirang.

(7) Digitaalse elemendiga asja puhul peab müüja tagama, et ostjat teavitatakse uuendustest ja et talle antakse üle uuendused, kaasa arvatud turvauuendused, mis on vajalikud asja lepingutingimustele vastavuse tagamiseks. See kohustus kehtib:

1) digitaalse sisu kestva üleandmise või digitaalse teenuse kestva osutamise korral kogu ajavahemiku jooksul, kui digitaalset sisu tuleb lepingu kohaselt üle anda või digitaalset teenust osutada;

2) digitaalse sisu või teenuse ühe üleandmise või osutamise toimingu korral ajavahemiku jooksul, mida tarbija võib mõistlikult eeldada, arvestades asja ja digitaalse elemendi liiki ja otstarvet ning lepingu asjaolusid ja laadi.

(8) Kui tarbija ei paigalda käesoleva paragrahvi lõike 7 kohaselt üle antud uuendust mõistliku aja jooksul, ei vastuta müüja uuenduse puudumisest tingitud lepingutingimustele mittevastavuse eest, kui müüja on ostjat teavitanud uuenduse kättesaadavusest ja selle paigaldamata jätmise tagajärgedest ja uuenduse paigaldamata jätmine või ebaõige paigaldamine ei olnud tingitud tarbijale antud paigaldusjuhiste puudulikkusest.

(9) Asja ebaõigest paigaldamisest tulenevat lepingutingimustele mittevastavust loetakse võrdseks asjast tuleneva lepingutingimustele mittevastavusega, kui selle paigaldas müüja või seda tehti tema vastutusel. Sama kehtib, kui asja pidi paigaldama tarbija ja ebaõige paigaldamine tulenes müüja antud paigaldusjuhiste puudulikkusest või digitaalse elemendiga asja korral müüja või digitaalse sisu üleandja või digitaalse teenuse osutaja antud paigaldusjuhiste puudulikkusest.“;

40) paragrahvi 218 lõike 1 teist lauset täiendatakse pärast sõna „asja“ sõnadega „ning digitaalse elemendiga asja korral ka selle digitaalse elemendi“;

41) paragrahvi 218 lõige 2 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(2) Tarbijalemüügi puhul vastutab müüja asja lepingutingimustele mittevastavuse eest, mis ilmneb kahe aasta jooksul alates asja ostjale üleandmisest. Esimeses lauses sätestatu ei piira digitaalse elemendiga asja puhul käesoleva seaduse § 217¹ lõike 7 kohaldamist. Digitaalse elemendiga asja korral vastutab müüja juhul, kui lepingus on ette nähtud, et digitaalse elemendi üleandmine toimub teatud ajavahemiku jooksul kestvalt, ka digitaalse elemendi mittevastavuse eest, mis esineb või ilmneb kahe aasta jooksul alates digitaalse elemendiga asja üleandmisest. Kui selline ajavahemik on lepingu kohaselt pikem kui kaks aastat, vastutab müüja digitaalse elemendi mittevastavuse eest, mis esineb või ilmneb vastava ajavahemiku jooksul.“;

42) paragrahvi 218 lõikes 2¹ asendatakse sõnad „üleandmise päevast“ sõnaga „üleandmisest“;

43) paragrahvi 218 täiendatakse lõigetega 2² ja 2³ järgmises sõnastuses:

„(2²) Tarbijalemüügi puhul eeldatakse, et ühe aasta jooksul alates asja ostjale üleandmisest ilmnenu lepingutingimustele mittevastavus oli olemas asja üleandmise ajal, kui selline eeldus ei ole vastuolus asja või puuduse olemusega.

(2³) Kui digitaalse elemendiga asja tarbijalemüügi lepinguga on ette nähtud kestav digitaalse elemendi üleandmine ja lepingutingimustele mittevastavus ilmneb käesoleva paragrahvi lõike 2 kolmandas ja neljandas lauses osutatud ajavahemiku jooksul, eeldatakse, et digitaalne element ei vastanud kõnealuse ajavahemiku jooksul lepingutingimustele.“;

44) paragrahvi 218 lõiget 3 täiendatakse teise lausega järgmises sõnastuses:

„Esimeses lauses sätestatut ei kohaldata tarbijalemüügi puhul.“;

45) paragrahvi 218 täiendatakse lõikega 3¹ järgmises sõnastuses:

„(3¹) Kui müüja asendab asja, algab käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud tähtaeg asendatud asja ostjale üleandmisest. Kui müüja parandab asja, algab käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud tähtaeg kõrvaldatud puuduse suhtes parandamisest arvates uuesti.“;

46) paragrahvi 218 lõiget 4 täiendatakse teise lausega järgmises sõnastuses:

„Esimeses lauses sätestatud ei kohaldata tarbijalemüügi puhul.“;

47) paragrahvi 222 lõige 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(1) Kui asi ei vasta lepingutingimustele, võib ostja nõuda müüjalt asja parandamist või asendamist, kui valitud õiguskaitsevahendi kasutamine on võimalik ja sellega ei põhjustata müüjale võrreldes teise õiguskaitsevahendi kasutamisega ebaproportsionaalseid kulusid, arvestades kõiki asjaolusid, muu hulgas väärtust, mis asjal oleks olnud, kui lepingutingimustele mittevastavust ei esineks, lepingutingimustele mittevastavuse olulisust ning ostja võimalust kasutada teist õiguskaitsevahendit ilma märkimisväärse ebamugavuseta.“;

48) paragrahvi 222 lõige 2 tunnistatakse kehtetuks;

49) paragrahvi 222 täiendatakse lõikega 2¹ järgmises sõnastuses:

„(2¹) Müüja võib keelduda asja lepingutingimustega vastavusse viimisest, kui asja ei ole võimalik parandada või asendada või kui see põhjustaks müüjale ebamõistlikult suuri kulusid, võttes arvesse kõiki asjaolusid, muu hulgas väärtust, mis asjal oleks olnud, kui lepingutingimustele mittevastavust ei esineks, ning lepingutingimustele mittevastavuse olulisust.“;

50) paragrahvi 222 lõiked 3 ja 4 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(3) Kui lepingutingimustele mittevastavus tuleb kõrvaldada asja parandamise või asendamise teel, teeb ostja asja müüjale kättesaadavaks. Kui müüja asendab puudusega asja lepingutingimustele vastava asjaga, võib ta nõuda ostjalt puudusega asja tagastamist. Sel juhul kohaldatakse käesoleva seaduse §-des 189–191 sätestatud. Asendatud asja peab müüja tagasi võtma oma kulul.“

(4) Müüja kannab asja parandamisega või asendamisega seotud kulud, eelkõige veo-, posti-, töö-, reisi- ja materjalikulud. Kui parandamiseks või asendamiseks on vajalik sellise lepingutingimustele mittevastava asja eemaldamine, mis enne mittevastavuse ilmnemist oli oma laadile ja otstarbele vastavalt paigaldatud, hõlmab parandamise või asendamise kohustus ka kõnealuse asja eemaldamist ja asendava või parandatud asja paigaldamist või vastavate kulude kandmist.“;

51) paragrahvi 222 täiendatakse lõigetega 4¹ ja 4² järgmises sõnastuses:

„(4¹) Tarbija ei pea maksma asja tavapärase kasutamise eest selle asendamisele eelneva aja jooksul.“

(4²) Müüja peab asja parandama või asendama mõistliku aja jooksul alates hetkest, kui ostja teavitas müüjat asja lepingutingimustele mittevastavusest, ning tarbijalemüügi korral ilma olulise ebamugavuseta tarbijale, võttes arvesse asja laadi ja otstarvet, milleks tarbija asja vajab.“;

52) paragrahvi 223 pealkiri ja lõige 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„§ 223. Müügilepingust taganemine

(1) Ostjal on õigus müügilepingust taganeda kõikidel järgmistel juhtudel:

- 1) müüja ei ole asja parandamist või asendamist lõpule viinud või, kui see on asjakohane, ei ole teinud seda vastavalt käesoleva seaduse § 222 lõike 3 esimesele ja neljandale lausele ning lõike 4 teisele lausele;
- 2) müüja on keeldunud asja lepingutingimustega vastavusse viimisest vastavalt käesoleva seaduse § 222 lõikele 2¹;
- 3) lepingutingimustele mittevastavus ilmneb hoolimata müüja püüdlusest asi lepingutingimustega vastavusse viia;
- 4) lepingutingimustele mittevastavus on nii tõsine, et õigustab kohest müügilepingust taganemist, või
- 5) müüja on teatanud või asjaoludest nähtub selgelt, et ta ei vii asja lepingutingimustega vastavusse mõistliku aja jooksul või tarbijalemüügi korral tarbijale olulist ebamugavust põhjustamata.“;

53) paragrahvi 223 lõige 2 tunnistatakse kehtetuks;

54) paragrahvi 223 lõige 3 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(3) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud juhul ei pea ostja määrama müüjale tema kohustuse täitmiseks käesoleva seaduse §-s 114 nimetatud täiendavat tähtaega.“;

55) paragrahvi 223 täiendatakse lõigetega 4–7 järgmises sõnastuses:

„(4) Muu kui tarbijalemüügi lepingu puhul saab ostja müügilepingust taganeda ka käesoleva seaduse §-s 116 nimetatud juhtudel.

(5) Ostja saab müügilepingust taganeda, kui lepingutingimustele mittevastavus on oluline. Tarbijalemüügi korral eeldatakse, et lepingutingimustele mittevastavus on oluline.

(6) Tarbijalemüügi lepingust taganemise korral ei kohaldu käesoleva seaduse § 118 lõikes 1 sätestatu.

(7) Tarbijalemüügi lepingust taganemise korral tagastab tarbija müüjale asja müüja kulul. Tarbija ostuhinna tagasisaamise nõue muutub sissenõutavaks alates asja müüjale tagastamisest või selle tagasisaatmise tõendamisest.“;

56) paragrahv 224 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„§ 224. Ostuhinna alandamine

(1) Käesoleva seaduse § 223 lõikes 1 nimetatud juhtudel võib ostja alandada hinda vastavalt käesoleva seaduse §-s 112 sätestatule.

(2) Hinda ei saa alandada avalikul enampakkumisel, kus ostja viibib kohal või talle on antud võimalus kohal viibida, kasutatud asja ostmisel, kui ostjat on sellisest piirangust müügilepingu sõlmimisel selgelt teavitatud.“;

57) paragrahvi 226 täiendatakse lõikega 3 järgmises sõnastuses:

„(3) Käesolevas paragrahvis sätestatu ei kohaldu tarbijalemüügile.“;

58) paragrahvi 227 senine tekst loetakse lõikeks 1 ja paragrahvi täiendatakse lõikega 2 järgmises sõnastuses:

„(2) Kui digitaalse elemendiga asja müügilepinguga on ette nähtud kestev digitaalse elemendi üleandmine teatava ajavahemiku jooksul, algab digitaalse elemendi lepingutingimustele mittevastavusest tuleneva nõude aegumine mittevastavuse ilmnemise hetkel.“;

59) paragrahv 228 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„§ 228. Tagasinõudeõigus

(1) Kui asja tarbijale müünud müüja vastutab ostja ees asja lepingutingimustele mittevastavuse eest, mis tuleneb tehinguahela varasemates etappides osalenud isiku tegevusest või tegevusetusest, sealhulgas digitaalse elementidega asjale uuenduste tegemise kohustuse rikkumisest vastavalt käesoleva seaduse § 217¹ lõikele 7, võib müüja kasutada vastava isiku vastu õiguskaitsevahendeid, sealhulgas nõuda kahju hüvitamist vastavalt nendevahelisele suhtele.

(2) Tarbijale asja müünud müüja nõuded tema lepingupartneri vastu ei aegu enne kahe kuu möödumist tarbija nõude rahuldamisest.

(3) Käesoleva paragrahvi lõikeid 1 ja 2 kohaldatakse vastavalt ka teiste tehinguahelas esitatavate tagasinõuete puhul.“;

60) paragrahvi 230 lõige 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(1) Müügigarantii käesoleva peatüki tähenduses on müüja, varasema müüja või tootja (müügigarantii andja) lubadus müüdud asi garantiis või reklaamis ettenähtud tingimustel tasuta või tasu eest asendada või parandada või seda hooldada, et tagada selle vastavus garantiis või reklaamis ettenähtud tingimustele, või maksta tagasi asja eest tasutud ostuhind, millega antakse ostjale seaduses sätestatust soodsam seisund.“;

61) paragrahvi 230 lõige 3 tunnistatakse kehtetuks;

62) paragrahvi 231 lõike 1 sissejuhatav lauseosa muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:
„Tarbijalemüügi puhul peab müügigarantii sisaldama tarbija jaoks lihtsas ja arusaadavas keeles järgnevaid andmeid.“;

63) paragrahvi 231 lõike 1 punkt 2 tunnistatakse kehtetuks;

64) paragrahvi 231 lõike 1 punkt 3 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„3) müügigarantii tingimused;“;

65) paragrahvi 231 lõike 1 punktid 5 ja 6 tunnistatakse kehtetuks;

66) paragrahvi 231 lõike 1 punkt 7 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„7) selgitus, et tarbijal on õigus asja mittevastavuse korral tasuta kasutada seadusest tulenevaid õiguskaitsevahendeid müüja vastu ning et müügigarantii ei mõjuta seda õigust;“;

67) paragrahvi 231 lõiget 1 täiendatakse punktiga 8 järgmises sõnastuses:

„8) nende asjade loetelu, mille suhtes müügigarantii kehtib.“;

68) paragrahvi 231 lõiked 2 ja 3 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(2) Garantii tuleb tarbijale esitada hiljemalt asja üleandmisel kirjalikult või muul püsival andmekandjal, mida tarbija saab kasutada.

(3) Kui müügigarantii andja on rikkunud käesoleva paragrahvi lõigetes 1 ja 2 sätestatut, ei välista ega piira see garantii kehtivust.“;

69) paragrahvi 231 täiendatakse lõikega 3¹ järgmises sõnastuses:

„(3¹) Kui garantiis sisalduvad tingimused on tarbija jaoks vähem soodsad kui müügigarantiiga seotud reklaamis esitatud tingimused, on müügigarantii siduv tingimustel, mis on ette nähtud müügigarantiiga seotud reklaamis, välja arvatud juhul, kui enne lepingu sõlmimist oli müügigarantiiga seotud reklaami parandatud samal või võrreldaval viisil, nagu see oli tehtud.“;

70) paragrahvi 231 lõige 4 tunnistatakse kehtetuks;

71) paragrahvi 231 täiendatakse lõikega 5 järgmises sõnastuses:

„(5) Kui tootja pakub teatavaks ajaks asjale vastupidavusega seotud garantiid, vastutab ta kogu müügigarantii kehtivusaja jooksul tarbija ees asja parandamise või asendamise eest vastavalt käesoleva seaduse § 222 lõike 3 esimeses ja neljandas lauses ning lõigetes 4–4² sätestatule. Tootja võib pakkuda tarbijale vastupidavusega seotud müügigarantiis ka eelviidatust soodsamaid tingimusi.“;

72) paragrahv 232 tunnistatakse kehtetuks;

73) paragrahvi 237 lõige 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(1) Tarbijalemüügi puhul on käesolevas jaos sätestatust ja käesoleva seaduse üldosas lepingu rikkumise puhul kasutatavate õiguskaitsevahendite kohta sätestatust ostja kahjuks kõrvalkalduv kokkulepe, mis on sõlmitud enne, kui ostja müüjale lepingutingimustele mittevastavusest teatas, tühine, kui käesolevas jaos ei ole sätestatud teisiti. See kehtib ka teiste kokkulepete kohta, mis muudavad eelnimetatud sätete toimet tarbija kahjuks.“;

74) paragrahv 237 lõige 2 tunnistatakse kehtetuks;

75) paragrahvi 237 täiendatakse lõikega 3 järgmises sõnastuses:

„(3) Käesoleva seaduse § 217¹ lõigetes 3 ja 7 sätestatust võivad pooled kõrvale kalduda juhul, kui müügilepingu sõlmimise ajal teavitati tarbijat konkreetselt sellest, et asja teatav omadus kaldub nendest sätetest kõrvale, ja kui tarbija on müügilepingu sõlmimise ajal sellise kõrvalekaldumisega sõnaselgelt ja eraldi nõustunud.“;

76) paragrahvi 635 lõikest 4 jäetakse välja sõnad „, samuti tarbijale vallasasja valmistamine või tootmine“;

77) paragrahvi 657 lõige 2 tunnistatakse kehtetuks;

78) seaduse normitehnilist märkust täiendatakse tekstiosaga järgmises sõnastuses:

„Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv (EL) 2019/770 digisisu üleandmise ja digiteenuste osutamise lepingute teatavate aspektide kohta (ELT L 136, 22.05.2019, 1–27); Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv (EL) 2019/771 kaupade müügilepingute teatavate aspektide kohta, millega muudetakse määrust (EL) 2017/2394 ja direktiivi 2009/22/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks direktiiv 1999/44/EÜ (ELT L 136, 22.05.2019, 28–50);“;

79) seaduse normitehnilist märkust täiendatakse tekstiosaga järgmises sõnastuses:

„Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv (EL) 2019/2161, millega muudetakse nõukogu direktiivi 93/13/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 98/6/EÜ, 2005/29/EÜ ja 2011/83/EL, et ajakohastada liidu tarbijakaitsenorme ja tagada paremini nende täitmine (ELT L 328, 18.12.2019, 7–28).“.

§ 2. Tarbijakaitseseaduse muutmine

Tarbijakaitseseaduse § 65 lõiget 3 täiendatakse pärast tekstiosa „50, 61“ tekstiosaga „, 62²¹“.

§ 3. Seaduse jõustumine

(1) Käesoleva seaduse § 1 punktid 3 ja 33–78 ning § 2 jõustuvad 2022. aasta 1. jaanuaril.

(2) Käesoleva seaduse § 1 punktid 1–2, 4–32 ja 79 jõustuvad 2022. aasta 28. mail.

Riigikogu esimees

Tallinn, „.....”” 2021. a.

Algatab Vabariigi Valitsus „.....”” 2021. a.